Otto Schneid Papers

Conversation (Du-siah) and Three-way game (Mishak meshulash)

6x36

38

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

משחק משולש

I

(מיכאל וחוה ליד שולחן של גלוסטרה מלוכלכת.)

ח' עם ההרגשה, אתה יכול לחיות אתי למען הילד, מרעילה לי כל רגע של הנאה
והיא מתעכרת מלבד כל רגש.

מ' על ולעולם אינך משוכנעת להוכיח לי, אין עוד מה לעקור.

ח' הלא הטעם המתגנב אל בדרך כלל מבחק, מכחיש את התפתק.

מ' אם כן, שוב אני מתגעגע.

ח' אולי לא כן? מה הרעיונות לך מן העבר עד עכשיו? ובלהרים מי דבר במלים
על צניעות בנוכחות הילד?

מ' אני מציע לך עוד פעם להנמיך את קולך הנאה.

ח' היו ימים ודברת אחרת עלי.

מ' אל גם לא היית צריכה כדי להביש אותי ואת עצמך על הספיקה.

ח' והיית הריגך חשובה יותר מהספיקה.

מ' (שותק.)

ח' אם לא תפסיק לשתוק —

מ' אשמע את האיומים הידועים במהדורה חדשה.

ח' התבייש!

מ' אעשה כבדרך. (קם ויוצא.)

II

(פקיעת הפסלת. סוניה. היא, אח"כ גם מיכאל)

ס': לו ידעתי, מבוע הפסל אמי יותר הפסל, הלא אמר מה שעשיתי עד היום! מפני
שהיא אשמה? הלא פטורה אני מה אלף לנים מן החובה הרגשית ההיא. התגברתי עליה
עם יצירה. ואולי לא שיא וסיום להתגברותי. פטורה כל שדיו ופליטת של רגשי קנאה.
בהנאה מיוחדת עבדתי את הצורה, וכך אני נהנית אפילו מעבודת האשה בעבודה.
אלא שהיא אינן מציאות עוד היא היום עצמי יותר מ — (בהצלחה)

(אגב עבודה)

הלואי שזאת תהיה לפחות ידידה ולא יריב (יוצאת ופותחת) — מיכאל!

מ' (נכנס) מה את כל-כך מאושרת? הנשיקה בעצמך פסל?

ס' לכון את השטיח מעל הספה והיא המקום היחידי, אלא התפסה אצך. עברתי כל היום כמעט על הספה. מה קרה? הלא עכשיו אתה מאושר!

מ' [illegible] אמנם לא פללתי להתראות עם חוה.

ס' מה, אתה מכיר אותה עוד לפני שהשאלתי את הפנים?

מ' ההגדרה — רחבה, גם לגלי פנים.

ס' בעצמי אינני יודעת, אם התכוונתי רק לאישיות מסוימת או הגשמתי את —

מ' עצמך?

ס' כנראה לדבר שרשה קצת. ואני אצא להתקלח. אתה גבור ממש, אם לא נבהלת מצחוקי (ואמרתך) כמוני. אולי תאכל אתי?

מ' תודה. כבר אכלנו ארוחת-ערב בעוד היום גדול.

ס' בעוד כמה רגעות אשוב אליך. (יוצאת)

III

(מיכאל, לבד)

מ' (אחרי רגע שתיקה) אכן, לא יכלה למצוא מוצק יותר אלם. (לאט) אוירה וחמודה.
הידים ופניות [illegible] הראש [illegible] ואורות חולה. [illegible] מתי
הרגשתי [illegible] במציאות? אולי לפני שנים? ואז רק נראתה כבה. כנגד זה, אין היא נראית היום?
יש הבדל, אך איפה? (מתי ראיתיה כשהיא מעלי?) [illegible] אי אפשר שלא להרכין ראש, עוד מעט
ואתחיל [illegible] להניח אותה לשתוק שיחי, את תכוני, [illegible] וזמות,
כאילו היית רגע ודם כמוני — (מתרגש) כמעט ששכחתי את מה שהיה לפני חצי שנה ורגל [illegible]
השנים האחרונות. לולא [illegible] לי כרגע [illegible] הם המלים שאמרה לי ושאמרתי לה.
היתה זאת האמת? [illegible] לא [illegible] אשה אחרת, שונה ממנו [illegible]. רק לאמת
([illegible])

כאילו הלבישה (כבולה) למרגלותיה בלים ואומללים או כאילו הבריח אליה אחד כלב. והיא מוכנה לתת [illegible].
הנה היא נותנת את [illegible] מראה, [illegible] ושם מתנות [illegible] הבדיקות.

(יותר מהר)

האחת, וחברתה לזרוק אלמה. אלדי מי שיש לו אמא אחת..

IV

(הגודה וסוניה)

ס' הצגלמת משהו, כמו שנהוג לפנים במצב רוח טוב?

מ' סוניה, בטל לא הרגלאת על בואי?

ס' נזכרתי לך הרבה ידידות צבתי היתה תמיד פתוחה לפניך. עכשיו אולי תאכל אתי?

מ' לא, אבל אבלי את, ואני אשתה אתך כוס תה.

ס' לו לבדי לא אכין ארוחה ואסתפק לחטוף משהו מן המזנון, [illegible] ואתה תטעם (מגישה) מין וודקה. לחיים!

מ' לחיים! (בדבר ואני אלד על יבק. רק עכשיו נראית טיפוסית. ועתה נוחי, סוניה)

* (היא שוכבת והוא יושב על הספה.)

ס' בצמצומים אלה עודב רואה את פני בזיון? אולי תדליק?

מ' אין צורך. הלא זכרתי אותך זמן רב בלי לראות את פניך.

ס' לכן אינך רוצה לראות אותי גם עכשיו?

מ' לא כן. החיים מלמדים, שמראות ברורים לא תמיד נותנים לנו בסה המציאות. כאילו היה האור חוטם מראה לאור, יכול לראות מה שאיננו נמצא.

ס' אבל בקרבה המבורגרית איננה דורשת קרבה של רק ממשית.

מ' (אחרי רגע של שתיקה) הלא גם את רואה בעיניים לא פחות מאשר בעיניך.

ס' יותר על ידי בדרגות, מאשר במשוש. (בקול נמוך) אל תלטף אותי.

מ' נעשית מוזרה לך? (מצביע)

ס' כאבם טל וטל לא. אני רוצה להרגיש אותך בלי הזמה בעדו. (ובכל אתה מסיח את [illegible] גופי) ואתה יקר בעיני עוד יותר.

מ' האם לא [illegible] בינינו אלא פגוי?

ס' [illegible] זכרו חי בי עד היום; הולאה לכרות גבה גם אותך, אך אל לא זאת.

מ' [illegible] נותנה לי [illegible] בצרתך!

ס' [illegible] בחיפוש השלמות [illegible] מאלכתו [illegible] לאמנות ומה [illegible]

מ' (ושלה) נתתי לך ברכה?

ס' לא ורק זאת כן. מאושרת יותר הייתי בתקופה הבודדת, כשלמדתי [illegible] אל [illegible] ליבלחה
זולה ולא דרשו גם. אבל אינני מלמדת מה שעולה לי היצירה.

מ' לפי כל אישורך היית מגיעה לידי היצירה גם בלעדי.

ס' לא. אתה לריבה את החדוה הגדולה.

מ' כלום הייתי לך חויה גדולה?

ס' לא, היה [illegible] מבי. אבל לא יכלת להעלות אותי עד הגיא. וכבה נתת לי תקופה חזקה
אחת, (ובלי מעצור) [illegible] נרקם לגלגלי בער.

מ' אחרי כך נפגשנו שוב. הכרע אומן לי רק עכשיו, ולא [illegible] כללי, [illegible] לי ולך
בגלגליך.

ס' באמת ושלום, (והנה) ועתה היא באה אלי.

מ' סוניה קטנה!
(שתיקה)

ס' אגיד לך דבר חשוב שלמדתי מאז ימים ההם: היחס שאדם מגיע לאדם אחר
אסור שיושפע על ידי יחסו לאדם שלישי או יקרע על ידי מניעים שהם לאדם שלישי.

מ' (הרעיבי) אותי נגד עצמי?

ס' (מה פתאם) להפך! רציתי להעיד אותך נגד ספק אחד הפחד לנגוע באמת. מה לך ולזה?

מ' מה זה היה כל כך זמן שהצטערתי לא קראת באמת. היה ריקנות כל: ברוגזה את לפקוד אותי
לך?

ס' אני אוהב אותה ומאמין עכשיו מאז אני עכשיו. היא מאושרת עוד יותר.

מ' סוניה!

ס' לא כן?

מ' נדמה הבואית רוצה (מדבר) ואין רוצים לדבר את זה. (אויר)

ס' לפי לך זה. לו יכולתי להבין את רגשותיך! אך לפי שאני אינני [illegible]. ואני, יותר
לא [illegible] בעצמי שמחה.

מ' אל תעני אותי אספר לך גם כיום [illegible]. אל תעני לא רצתי לקבוע פה, אבל
כמעט (שקט) אמרתי לך ואין לא אבוא שוב (עולה, חושבת) אל תפרחו!

ס' אני רוצה לפתוח. בשעה הזאת לא יבוא אורח רגלי.

מ' די התאכזרת לי עד עתה. אל תפתחי.

ס' תמיד היית מכבד לאחר גאות הבריח הפנימי. אני מוכרחה לפתוח.

מ' פתחי.

ס' הכנס נא אל החדר השני. (מצלצל: ויוצאת. מ' יוצא.)

V

(סוניה, חוה.)

ס' חוה! מה מביא אותך אלי בשעה ~~הזאת~~ הבלתי רגילה הזאת? אני מקוה שלום לך?

ח' ודאי. ~~הלא~~ אלא אני בדרך לבד, השגתי את הלבי ונתשבתי ~~כבר~~ הנה.

ס' מצוין. (הקפיטל.) עבדתי כל היום בלעדיך. הפסל מדבר לשמוע. מראך מפיג את העיפות. הבדרך אותך לעבוד עוד בשעה של גופך, ביחוד של הגב. מחר או מחרתים אלי אגמור את הפנים, וזה יהיה יום גדול בחיי.

ח' זה בדיוק לפי רוחי. (מתחילה להתפשט) את יודעת, שהעבודה הזאת ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ מגבלת לך כנפים, והיום אני צריכה את עזרתך ולמצוא בה משהו מעין עזר או נחמה.

ס' עד היום אפילו לא רמזת לי, ~~[illegible]~~ אחות ~~חסר~~ לך משהו כלה.

ח' (יושבת) לא יכלתי לגלות לך, שאצלך מצאתי חזוק לעמדת עצמי המתמוטטת. לו אומר אמרת לי, שיש לי כחות ויש די מה שאתבטא בגופי. (מסתירה פניה.) ראי אותי בפעם בכל חולשתי, כאשה קטנה ומסכנה.

ס' ככה נראים לך חייך כעת? ישוב הזמן ותהיי גאה ובטוחה.

ח' מי יודע, אם ישוב אלי.

ס' האם בעלך אינו ~~[illegible]~~?

ח' ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ - ~~[illegible]~~ יש ~~[illegible]~~ מעין?

ס' (מלטפת ~~[illegible]~~ את שערה) לא פלא, שיתגלו עוד הבדלים כאלה בינך לבינו.

ח' אני נזכרת בדברי התגל של מיכאל: הגבר מתלבט בינו ובין האשה. והיא הגשר על השלום אלה. (בוכה) מיכאל!

VI

(סוניה, חוה, מיכאל.)

מ׳ (נפרח הצבעו) הנני.

ס׳ מיכאל!

ח׳ (מיכאל..) אני מבינה.

מ׳ מה את מבינה?

ח׳ שהפרעתי!

ס׳ למי?

ח׳ (אחר הפסקה) סלחי לי.

מ׳ לפני שהיא אומרת לי [illegible] את מרגישה.

ח׳ מה אתה מחפש פה [illegible]

ס׳ אלי אותך.

ח׳ לו רצה בי, לא היה צריך לחפש אותי כלל, ולשתת כמה זמן לא אצליח.

ס׳ (בקול נמוך) האם לא מצאת אצלי גם את עצמך?

ח׳ רק אני מאמינה, סוניה.

מ׳ ואותי את מאשימה.

ח׳ את מקנאה.

מ׳ שתיכן אינכן יכולות לבוא אלא לדכא אותי.

ח׳ ולו נכנעתי והודיתי באשמת הקנאה?

ס׳ אולי היית מוכיחה למיכאל בכנה למה שהוא צריך.

ח׳ הוא צריך הנאה?

ס׳ נשף גצה. (יושבים)

מ׳ אני צריך אותה שאין בה התנגדות לשם התנגדות.

ח׳ ממתי אני בלבול?

מ׳ אולי משמתים.

ח' זאת בדיוק הנקודה שבה אתה מלמד אותי לשכוח [לשם מה] אני בנמצא.

מ' אם כן, לשם מה?

ס' מינקה, אסור לך לדבר ככה!

מ' בכוונתי [אין] ערך. הפעם הבינה אותי חוה יותר טוב. (אל ח') ובכן, מהו יעודך, אתה, כשיכול, מסוגל להשיג?

ח' (מתאפקת מבכי) עיין בשירים!

מ' מה מאושר הייתי, לו יכלתי לכתוב עוד כאלה..

ס' או לפחות להאמין באלה שכתבת אז.

ח' האם אתה בכלל רוצה להיות מאושר?

מ' לרצון כזה דרושה באמת אמונה.

ח' איך תאמין לפרוזה שלי כשאינך מאמין לשירה שלך?

ס' אולי כאן הכלב קבור? אולי הפרוזה אשמה? הפרוזה שלך, שלך -

ח' אמנם בינך ובין מינקה לא היתה אף פעם פרוזה. ואנחנו קפצנו בימים ההם אל חיי יום-יום ודווקא בהם החלטנו לחפש את בריתנו.

מ' ונכשלו. לא כן?

ס' הבה אל נרפה מן הבעיה, עד שנמצא את מקור הכשלון.

מ' אני חפשתי את המקור תמיד בי. וגם חוה [מחפשת אותו] — בי. (מוזג לו כוס ושותה)

ס' בשאלה אחת [נפתח] אתם טועים באמת.

ח' סוניה!

ס' ברצינות. [לפעמים] הבעיה אולי לא כל כך רחוקה.

ח' הלואי, שתביאי לנו אחת של הפתרון.

מ' (לס') הפתרון? למען הילד -

ח' (מפסיקה בצעקה) לא ולא! אם לא למענך ולמעני, אז בכלל לא! (זורקת את עצמה על הספה ובוכה)

ס' (תופסת את ראשה [בחיבה]. אל מ') ~~בודאי~~ פגעת בפצע כאוב. כשיבוא, למה?

ח' זהו מה שאני שומעת לפעמים.

מ' אינני בטוח, אם אפילו פעם אחת אמרתי זאת. אבל את שומעת מחשבות.

ח' וזאת האמת לפעמים, עם או בלי מלים – ודי (מרגישה בחפזון)!

ס' חוה, הרגעי, שבי, נגמור את הכוסית עד תום, אחר־כך תמצא הדרך.

ח' אינני יכולה. אבוא אליך פעם אחרת.

מ' (בקול ברוגז) חוה!

ח' (אל ס') אליך אבוא בקרוב. שלום, גם לך שלום! (הולכת)

VII

(סוניה, מיכאל)

ס' מהר, הלוה אותה, אל תתן לה ללכת לבד!

מ' אינני יכול. (מוזג לו יין) היא הבינה היטב. (שותה מהר, מוזג ושותה) והיא צודקת, חיים כאלה אינם בשבילה (מוסיף לשתות) ואחרים אינני יכול עוד לתת לה.

ס' מדוע?

מ' [illegible] אולי לבסוף יגיע לך. (שותה עוד) אלה בלאו הכי, לא, [illegible].

ס' אתה מוכרח, תמיד להעדיף, ~~[illegible]~~ אתה כנראה צריך תמיד מישהו לשם הערצה. לכן זאת היתה גם הנה.

מ' אל תנתחי אותי בפסיכולוגיה כזאת. אני רוצה עוד לחיות (גומר את הבקבוק).

ס' רק שכור אל תהיה.

מ' מדוע לא? זה פתרון קל, יקר, ואת... (נגש אליה) [illegible]

ס' לא! (צוחקת)

מ' (חורק אותך [illegible])

VIII

VIII

(אצל סוניה. סוניה, חוה. ✱ חוה מפסלת פסל גדול של נגר)

ס' [illegible] – פלא [illegible] מלאה עצם לא אמתי ולא נראה. את כבר [illegible].

ח' אל תלעגי לי. והלא אי-אפשר שלא להשוות. סגנון לגמרי אינו מסגנונך, כי שתי גישות שונות ~~[illegible]~~ לגמרי.

ס' אולי כבר הסכמת להראות את עבודותייך למישהו מבחוץ, לאמן אחר, למבקר?

ח' לא ולא. עוד כל [illegible] ~~[illegible]~~ אישי ונוגע לעיניים [illegible] ~~[illegible]~~ אוכל לדבר רק אתך, ובקרוב אולי גם עם [illegible] עוד. אתה הראשונה [illegible] של עבודתי [illegible] אך הלא הוא [illegible].

ס' מכבר אין לה שחר.

ח' הניחי לי. את [illegible], [illegible], [illegible] מאליה לאור, למרות [illegible].

ס' [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] של [illegible] ~~[illegible]~~ ואינך מאמינה, [illegible] ולא ~~[illegible]~~ [illegible],
לכן כדאי לך [illegible] את [illegible].

ח' כל זמן שאינני [illegible] אחרת ואינני [illegible], אני [illegible] עבודה
יותר [illegible]. ([illegible]) [illegible] גם [illegible].

ס' את ~~[illegible]~~ [illegible] ✱ [illegible] אין להבין, [illegible].

ח' גם אני אינני מבינה [illegible], אין כל [illegible].

ס' אני יודעת, [illegible] לך רק [illegible] (או אולי [illegible])

ח' [illegible] [illegible], [illegible] מהלך [illegible] גם.

ס' אז ראיתי: [illegible] [illegible] נמורה.

ח' אך [illegible]. [illegible] ..

ס' [illegible] (מה [illegible] אתה)!

ח' מי עוד [illegible] לי! ~~[illegible]~~ [illegible] אלא [illegible] אין אלא הוא.

ס' ~~[illegible]~~ מי [illegible]? [illegible] זמן [illegible] כל [illegible] לו.

ח' כעין מוס.

ס' מוס [illegible].

ח' ~~[illegible]~~ [illegible] אמר לי [illegible], [illegible] אשה [illegible] לעצמה: [illegible]
[illegible], [illegible] ובגופה [illegible], אך [illegible] ועולה [illegible],

[illegible] לי [illegible]

נותנת אותו ומזינה.

ס' תמימות כזאת היא בטוי הרמוניה של דעות ושווי משקל בלתי מופרע. ככה נראית לעתים גם לי ובזה היה אולי גם מקור המשיכה שלי אליך.

ח' עד שיופיע הכאב, אורח מוזר, מתפרץ מהר! ולעתים ~~הוא~~ יוליד את האישיות.

ס' לעתים תפסתי גם את עצמי בהרהורים כאלה. ~~[illegible]~~ מי יודע, אולי [illegible], יצירה ~~היא~~ מעין תחליף, לאחר הראשון או הראשון, לגן עדן שאבד.

ח' כעת מיטיב לי טעם התחליף כל כך, שהייתי מחליפה בו אפילו לו נכויתי עוד אי-פעם למען האגודה.

ס' סימן שאת בדרך טובה. ~~רק~~ אבל ככה, בלי כאב, בלי עצב!

ח' החסר לי עצב במחיצתך? האם לא הערה אך עצב?

ס' ~~[illegible]~~ לא, אבל ~~ממשי~~ עצב אחד, ממשי, תקלי. החלטתי למסור לך את ~~[illegible]~~ השיש הכביר, שהבטחתי לך.

ח' איך אוכל לקחת אותו ממך!

ס' אל תענה על זה. ~~[illegible]~~ אלא שכעין זה צריך לפעול עוד. אני מקוה להסביר מיד את שאלת ההולדה (מתלבטת) ועוד.

ח' אולי אלוה אותך?

(סוף סוף [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] לא אוכל [illegible])

ס' מוטב שתעזבי. ~~[illegible]~~ תמשיכי יותר בלעצמך ~~[illegible]~~ לבדך. היה שלום! אולי את צריכה עוד משהו?

ח' מה שאני צריכה, אי-אפשר להביא. שלום, שלום, סונה! (ס' הולכת)

IX

(חוה, אח"כ מיכאל)

ס' (אחרי עזובה בשתיקה) אני מרגישה. אין. ~~[illegible]~~ [illegible] את, באויר והעל, הכובע, הזויגן, האויר, הילד בגבול; החולה- הפיטן, החלון - הפיות. (מתישבת ומביטה אל הגן) לזכור את במותך - זה מאפשר לעתים לא פחות (נחון נזוק) מאשר ללון בחדר. (מתישבת לעזוב בשתיקה) מאז אין עוד מקום לרגשות כביכול. ידעת, שלעזבין לא רואם לחיות, ועוד, האם אינני חיה עמך? (מיכאל נכנס בלאט, מבוגר) הלא ביום ההוא החלטנו להיות מאוחדים עד אין סוף. ואני נאמנה. (שתיקה)

מ' סוניה!

ח' (צעקה גדולה, נרתעת לאחוריה)

מ' אל תבהלי, אני חי, אמנם שכור.. ~~אבל~~ כל כך שכור, שאפילו בקושי קשה לי להכיר אותך. את נראית כמו חוה. יפית כמו חוה. די, די, התאוששי, הרגעי. אני חי ורוצה לחיות.

ח' (ניגשת בהסוס, ממששת, מלטפת)

מ' את טובה כמו חוה. יש לך יין? (מתיישב)

ח' אל תשתה עוד!

מ' (גם) הקול קול חוה.

ח' מיכאל –! אני חולמת, או אולי אני שכורה? אתה (ממששת) חי? לאן הלכת, איפה היית, מדוע, למה, כמה סבלת— (עפה אליו ומחבקו)

מ' (בהסוס) מה יש? כולך כמו חוה!

ח' נכון. אני חוה.

מ' (בגמגום) את חוה? מה את עושה פה? (מביט אל הפסל) (גם) אוי – אני! אבל (ממשש את עצמו) לא אני זה, אלא הגוף, השלם, האהוב, האוהב, הא.. השלום לילדנו? מה גילו? ~~הגם~~ הגם הוא עוד זוכר אותי?

ח' הוא כמעט איש, חסון ויפה, חי בשירתך, מגלם יצירותיך בבית-הספר. הוא דומה לך כמו בצורתך.

מ' (פורץ בבכי) לו הייתי ראוי לראות אותו!

ח' למרות הכל אתה ראוי לכל טוב, לכל ספוק, לכל אושר.

מ' לא, לא, אינני ראוי, האמיני לי, אינני ראוי.

ח' בקרוב ימצאו אותך ודאי ראוי לכבודם של יחידי סגולה. אנציקלופדיות ~~[illegible]~~ ספר שירתך.

מ' בגלל כל היצירה הזאת היה כדאי למות. רק ספק, אם מותר לשוב ולחיות.

ח' אתה עתיד ליצור גדולות יותר מכל מה שיצרת.

מ' אין בי עוד כלום. אני חרב וריק.

ח' אתה צריך רק אשה ~~[illegible]~~ כבאת שאתה אוהב להיות לך. הצגנה רבה. והרבה חפש. ועכשיו טפולים של בני טפולים. בוא, נאו? הביתה, תתרחץ ~~[illegible]~~ תאכל, תשתה תישן, ונתחיל חיים חדשים!

~~זכר~~ בלאאת האולה. הלא הויתך היתה צמלהיבה ~~[illegible]~~ אש ונגיעתך מניעה יבים (יוצרות.) עצם

מ' חוה יצור ~~[illegible]~~ כמוך עדיין לא נולד ~~[illegible]~~
(כבבבות לשון) האולה האילה לרדת באדרגה אחת מיצור גאו וגיבה. אולי, שמא, אמנם זאת עליה..
ואני מתבלבל אל החיים כמעט בטירה ואת מקבלת אותי ~~[illegible]~~ (בחמלה) מלאכות. לו הייתי ראוי לך!

ח' בחיים השניים שנתחיל תראה למה את ראוי — דוא הביתה!

מ' ~~[illegible]~~ גזם אנקה את גופי ורוב. (יוצא)

X

סוניה, חוה (שתיהן אבלות)

ח' הזמן כמעט אינו מרפא.

ס' מה נשביע לו את גו נצער! למות או לחיות! אחוך ליצירה וכל יצירה לא ישוב אליך, ויש לך עוד אחרת חשובה ביותר, לחיים –

ח' למען הילד.. נראים פרצים בהם, כשהבנתי אותו בקו מעט, חשבתיו לרוב, שהבה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ להביטה לי למען הילד.

ס' עד מתי עוד אתהור את מה שבזרהתך של בזרך? מהיהאהבל – כן, הרטה בלשתי – לא!
לא נשאר בשום דבר, ואף לא עשית שום אשמה.

ח' אולי אתה.

ס' ובוא?

ח' כשהבזרת בי לחום של עצבי ולמסור לך להבנס ולצבות את הגוף.. לא אשלח לשלמי, שהסכמתי.

ס' חוה'לה, הייה של סוף, כנר בודך, ואני פי מה חנקה אמך. ולמה לא תגברי אותו ביגיו ולמה יולד אותך ממיד המראה שגלגתי עלי לראות!

ח' הגוף היה במצב, שרק לפי סימנים שונים אפשר היה להכיר אותו. את לא הכרת אותו כמוני. ומה שעזבת בי ואינו מרפא ממני, לה הרעיון ~~[illegible]~~ (אני יודעת. שובלי לטעות.)

ס' חוה, האם אינך זוכרת לבבניה התנקתי מעאב רבע שלה, ארכה כאן חצי בנצחיות?

ח' אני יודעת, אבל — וגם פעלים באחרונה באמר אינן מרבות ממני. לעגים היה אומר משבות

ס' די! (דבר) הסבל האומלל עליך, ~~[illegible]~~ (די והותר), אל תוסיפי לבבות את עצמך, אל תבכלי! נסי לשוב לאיתנך, להתלשף כח, בעוד שבועים (כסר) הריה חנות האנגרטה, אל יראה בבבל

√ בעזלי להפליא ולזלה את [illegible] דברים בבלי. "גזם אנקה את גופי ורוב!"

אשה אפסית ורזולה! הוא חושב לא להיות ראוי לך. היי ראויה לו! לו בגבולותיו ולא לו
בשלבו!

ח' אני סומכת על רגלי ידה עליו את הרגליו בעיניו. (בושם סגרת דלת)

[illegible]

XI

(העומדת על אבן קו אבני מדרגות.)

גן הזכרון, לילה. ברקע הפרגולה, חוה, אח"כ באות איש.

ח' (באה, מהלכת, אחרי שתיקה) פגישותי אתך כבר מתחילות להתיסבך יותר מדי מצבנו
יוצרת ואולי אם הנשאה הלשון אלוה ואין מכריע. בבריות חולשות אותי לעצמונו ואני
אשת איש בעולת בעל. דק, אין ירה, נתתי את אשר חושי, אשו. חם בשדי נכנס בגוף הזה
ואין לא בננו, סוף אלא אל. חמו הוא הרוך בשיר הבושם. את מגליא להרריםוריא (יולדת
של ספוס מול המצבה). רק אתה, האדיר, יכלת להאיר נוכח כאינך עוד, גלוי מנוצח,
בן אלמות. וכשאתה עמי, פטורה אני גם מן החרטה אצלה אותו. אתה אומר לי, שם מאלה משיתי
ברעם לבב ואחרת לא יכלתי, כשם שיום יום מתגלה לעיני, בעצרתך המשונה היה דרכך אלך ועשית את
אלד הנרחמת לשלות, גאון נאמן לאהובת. בחיים שנעברו לי הם צבור חיך ותוגה של אב שבויית,
של אם שיבה לו עוד — (בתחלה מופיע איש מעלה עוכר הוא נוגע אל מרגלות המצבה
ופונה אל ח'. ח' עומדת מול. מסתירה פניה ומריבה שוק. לעב את אחורנית, אתה נדימה)
אי — אי-כי-אל! אתה חי?
(קולו כקול מהמון).
האיש אני הוא והנני חי,

[illegible]

בשם שמייתי, ממש הואי.

ח' האמור בעלותיך? (האם לא מת? הבעגועים)

האיש. אוהבי אליך לך יהי שכר
על געגועי, על חסד, על
[illegible] יקר.

ח' מאין באת?

האיש. מעולם עד עולם לך קרבתי בגאת.
בגבול של הבתות אלי נשאת.

נפתלי שניר:

דוּשִׂיחַ

א

אריאלה (ליד שולחן הכתיבה): בימים האחרונים גברה ~~הבירוקרטיה~~ האדמיניסטרטיביות עד כדי כך, שכל דבר מאותו עומד במקומו. אף תו לא נכתב השבוע. אם לא ירוצו מהר, אסתפק בנסיון לפלאות אחרי הבוראה וללמד.
(נגינה קומפוזיציה בלא הבטירים — וכרמי שלי מי יטור? מבוא ~~לא הבוראה~~ איך לי המזל למצוא את המלכירה המתאימה? כזאת היא מציאה קלה או אפילו יחרוד. היא מוכנת הכל יפה, מסירה מעלי את כל הפרטים הטפלים באלה, ואני היא יכול להתרכז ביצירה ומשיכה כל לסיים את העבודה הגדולה. המלכירה תעזור לי להתגבר מאש, הם תבואנה לכל, היא תפגוש את שער הפונים אלי, היא יהיו כל הקשרים עם העולם החיצוני.
עכשיו אני כמהפך לכל המתרחש בעולם המוסיקה וכל אור ה... במעט ששכחתי. ולא המנגינות עדיין לא נגמרו, כנראה מחכה עוד מישהו. (נגש לדלת, פותח) בבקשה.

אריאלה (בפתח): שלום, אדוני.

אריאלי (קוצב בגור־נפש) ~~[illegible]~~ שלום, מה נשמע. מה.. אה, מי את, גברת, ~~גם אולי.. (הפסקה קצרה)~~ את רוצה להיות מלכירתי?

(בעצם)
אריאלה: לא ידעתי שאדוני רוצה מלכירה.
אריאלי (לעצמו): אוי, גם אוי..

אריאלה: אני לומדת פסנתר ואני רוצה להשתלם. (אמנות)

אריאלי: בקהל אירופ... להשתלם אצלי.

אריאלה: אני מעוניינת לפסנתר, באמון. הבאתי מכתב המלצה, אולי יתנן אותך. ~~(מגישה מכתב המלצה)~~

אריאלי (מעיין) ... מתחילה ח' גבה, אני מכיר אותו (הפסקה). אם כך... למה אינך נכנסת?
(מגיש אליה ושואלת. האור בחדר פותח) למה ....

אריאלה: כי..

מלכירה... לו ידעתי,
~~אם אינו~~
אם אני... אולי אני יודע..

(בחדר חושך. על ידו נוף בהיר, בגובה על אגם)

~~חד~~ קולו: שב"ש ד' י"א ~~יב~~
קולה: ב' ח', ט', ~~י~~ ט"ו
קולו: ג' א', ד', ג', ה', ג'
קולה: ב' י"ב, י"ג
קולו: ב' ח', ט'
קולה: ג' ט"ו, ב"ו, א"י
קולו: ג' ד'
קולה: ו' ב', א', ח'
קולו וקולה: ח' ג' עד לא ישפוט

גולי: אולי כבר נמחק, מיד, למרות הכל?

גולה: לא ולא. בלב היא ממש מסגיר את עצמך. ~~אתה בודאי ברשימה~~ אני נמצא בטוח, אתה ברשימה.

גולי: הנחנה כבר עד הלום?

גולה: היא עוד רחוקה. והלא הוטלו ספינתנו לצאת מכאן בשלום. ושם נמחק.

גולי: אמן.

(הגונג מחשיך ונעלם. חדר אריאל לך ומתבהר. אריאלה כאן כבר נכנסת.)

אריאל: הכנסי, שבי (הוא יושב).

אריאלה (יושבת): תודה. הנה המכתב. (* שמה אותו על השולחן.) (גלי לשים לב למכתב)

אריאל: מי את בעצם? מה גילך?

אריאלה: אני בת עשרים-ושלוש!

אריאל: את נראית יותר מבוגרת. אבל הבגרות אין בה גיל ואין גיל לגוטן. מי הם הוריך?

אריאלה: אני יתומה. מאמי יש לי רק זכרונות מעורפלים ואת אבי לא הכרתי כלל.

אריאל: מי גרם להם? (אבי היה מוסיקאי.)

אריאלה: ~~אינני~~ לי נודע הכל רק בעקיפין. לפני שנולדתי ~~[illegible]~~ מת במחנה רכוז. ~~[illegible]~~ (נרצח.) ~~[illegible]~~ כשהייתי בת שלש וחצי, נפטרה גם אמי. אומרים, שבי רחמים ונמצא איש באיזה מלון ~~[illegible]~~ איש לא האמין בזה, אבל אני רוצה לחפש אותו ולמצוא ~~[illegible]~~ לא ראיתי אותו. כשגדלתי, אמרו לי, שהולידה את נשמתה ~~[illegible]~~ בשבילי.

אריאל: אבל נולדת לפני שנולדת ואת בת עשרים-ושלוש. לפי-כך ~~[illegible]~~ נולדת ב..

אריאלה: בקיץ 1935.

אריאל (בנבכות): בקיץ 1935..

(החדר מחשיך. באור קלוש נראה אתא במחנה רכוז. אריאל מוטל על הרצפה)

אריאל (עונה): למה עוד כל הסבלים האלה, והגרועים מכולם, סבלי הרוח.. אפילו אם עוד אני חי, אינני יודע מה ~~[illegible]~~ יעשו לי או (בעקיפה) כבר עשו לי. למה אנסה עוד לשלום בצלמות שבורות, אני שבור, אני לבד. מה אתכם לעם (בעצמי) אשים קץ ~~[illegible]~~, כל עוד יבי ישמעו לי. ~~[illegible]~~. בא, אמא, בואו עתה, ~~[illegible]~~ עם כל האלהים, ~~[illegible]~~ אליכם ~~[illegible]~~, אני בא, קולי נשבר.. ~~[illegible]~~ (אלמלא אני? - לצדי אנשים נשמעים)

קולו: כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו. הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.

קולה: קול דודי הנה-זה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות. דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים.

קולו: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים
שגלשו מהר גלעד. שניך כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם. כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך. שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים.
כלך יפה רעיתי ומום אין בך.

קולה: לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים. נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך.

קולו: זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות. אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו
ויהיו-נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים.

קולה: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.
שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. ישקני מנשיקות פיהו כי-טובים דדיך
מיין.

קולו: מה-יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל-בשמים.

קולה: דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים. אשכל הכפר
דודי לי בכרמי עין גדי. שימני כחותם על-לבך כחותם על-זרועך כי-עזה
כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה.

קולו וקולה: מים רבים לא יוכלו לכבות את-האהבה ונהרות לא ישטפוה.

א - ? א-?

מה ימצא הליצן עוד - או כבר הכל?

יגאל: להפסיק את הילדות ההיסטרית. אתה (אריאל) שטיין?

אריאל: כן, ואני מוכן, עכשיו.

יגאל: אמרתי לך להפסיק את ההיסטריה. אינני עושה לך כלום ואין לי אפילו המצבה. אני בא בלבוש רשמית.

אריאל: לעשות במני תעלה? מה תספסר עוד בהסתבכות חנונה?

יגאל: אמרתי, אינני עושה לך כלום. אסור אף רק כמין חזיון פרטי.

אריאל: (יגאל נבוך) מה אתה רוצה?

יגאל: אין אני יכול, חלילה. להפך, לו יכלתי, הייתי משמיד את כולכם ביום אחד. רק החלטתי לעשות טובה.

אריאל: למה דווקא לי?

יגאל (לאט): אבי נפל במלחמת העולם והשאיר אותנו במצב ביש. ועוד אמי חלתה קשה (בראות). בא רופא יום יום ולעתים הביא גם מומחה. אמי חיתה עד השנה. הרופא היה אזיק.

גם אם לא תגלו בי עוד, ימי ספורים.

אריאל (מהר): אם אתה יכול להציל, הציל אשה הרה מאחורי הגשמים, להציל לא כדאי עוד.

יגאל: אל תפחד, לא אציל, לא אותך ולא אותה. אין לי כל אף אדם, ובגללך לא אקריב את עצמי. מחיר כזה לא אשלם, גם לא (עבורך) (מעלי) לחלק-מה.

אריאל: הצער על הכרת אליה. בינתיים המאלית עוד אינן לשמרו.

יגאל: כמובן.

אריאל: תן לי נייר ועפרון.

יגאל: הילקוט (פתק ועפרון וזכות פנימה)

אריאל (כותב מוציא את הפתק מתחת לגלימה)

יגאל: קשה לקרוא כתבתך כזה. מה הוא ... רייני?

אריאל: כן. (יגאל בעצי האלגים מתרחק. לאחר הפסקה יוצא אריאל על ארבע ומגשש.) צר לי, עד אינני יכול לרשום את לעתים קולות לבי, כאילו כלו הרגים עוז להגיע אליו

החלטתי לגמר חוב.

אריאל: מה אתה חב לי?

יגאל:

לו הופיע עוד פעם הייתי בודאי יכול להודיע
לכם, שאני עוד בחיים.
בעולם כלה

הבלתי נודע

או אל [illegible], האלון הזקן שעדיין לא ראה את אור הבוקר.. אינני יודע..
(עם הכאבים הבלתי פוסקים) (בלא שעשועים אלה) אלא להזכיר שאני
וכי נתיים, עודני חי ... לעבוד בעברית הברית המשותף, רובם אינם מבינים
אותי עוד, החקירות נפסקו ואפילו הלחם בשוקר, חבל לבזבז מילים שורות
לכן גם ... לאבוד. (מזמזם. קול מנגנים מתקרב.) מפתח נשמע נשמע נעולה, בדלת
הדלת נפתחת במנעול.)

קול בעלי המנגנים: שטיין אריאל!

אריאל: הנני.

הקול: משוחרר.

אריאל (בלעגה): גם היא?

הקול: היא — איננה.

(אריאל נופל על הרצפה. קול המנגנים מתרחק. חשך. (צמח מואר) חדר אריאל, מחדש.)

אריאלה: בזמני שאני מקריבה לך בבדאורי ... אולי אצוות פעם אחרת?

אריאל: לא, ... אני נשארתי, מה אנו, אינני צולל.

אריאלה: ... [illegible]

אריאל (קורא בו ומדבר בקושי): מה? לאן אריאלה ריינר? משחק מגיע אל מחרים.
(קם) את מלכירה ... קשיטנא! (נפוחה אדון, גמוני ראי.) אריאלה (נעלמת)
בודאי ... עלי.

אריאלה: אין איני יכול להתנהג תמיד כרגיל.

אריאל: אני משתדל להתנהג כרגיל. אבל השעה לגמרי בלתי רגילה. (מגיש פרחים.)

אריאלה: היש לך חלונות אורה?

אריאל (מגיש אליה את הצבע): הביטי נא לאשה! ועכשיו עמדי קצת על ידי!

אריאלה: ברצון רב.

אריאל: הביטי אלי!

אריאלה: כמה שאתה רוצה. אף על פי שאינני מבינה כלום.

אריאלה: גם אני אינני מבין כלום. זאת היא המצב הגדולה ביותר.

" גם בקולך יש צליל מוכר לי, צליל יקר מכל מוסיקה.

4/ בבואי מתנגן היא — לחיות. ואולי בכאי? אפילו כבר דבוק, חולה-אנוש? השומרים
המתנשים מנגנים כי שום תגובה [illegible] כבאת.

[illegible] ואני עוד

אריאלה: הזכרתי לה... עוד שהסכמת לספר לי עליך.

אריאל: או עד שיכלתי.

אריאלה: לא גילית הרבה על עצמך.

אריאל: בעצם אין אני יודע.

אריאלה: אני יודעת, אתה... [illegible] לעצמך. יש לך יותר מדי לדבר. נדמה לי שאני מבינה את זה. [illegible] את עצמך אתה מבטא במוסיקה, ביצירה.

אריאל: בכל זאת, כאשר [illegible] והתחלתי לספר לך על עצמי, המשכתי גם את עבודתי הגדולה ביתר תנופה. [illegible]

אריאלה: [illegible] שנים לפני [illegible] בין הבדואים ובין החבשים [illegible] [illegible] ביצירה הבאה.

אריאל: הוא חל בעיני ביום [illegible] בו אותך מצאתי, חנה.

אריאלה: זאת [illegible], [illegible] [illegible] וקראת לי [illegible]

[illegible]

אריאל: באמת? ... וכמה אותר [illegible] רצתה להנציח את שמי ועוד [illegible]. לאהוב גם אותי. (גדול יותר נמוך, אולי [illegible] דבר.

אריאלה: [illegible] אבל לא [illegible] לנתח כל [illegible] את עצמי. [illegible] יותר [illegible] להיות [illegible] את [illegible].

אריאל: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אריאלה: [illegible] עד עולם?

אריאל: אולי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אריאלה: [illegible] לשנה, [illegible] אותה, [illegible] אך [illegible]!

אריאל: [illegible] את [illegible].

אריאלה: האם אני [illegible]?

[illegible] אמרה. [illegible] לעיר. אבל אינני יודעת, אם זה הכל. אולי יש עוד סיבות [illegible].

[illegible] אחת [illegible] ואני רוצה לדעת אותה.

אריאל: את [illegible] [illegible]?

אריאלה: [illegible].

אריאלה : אני רואה עכשיו משהו מרחוק. כאילו באתי לך.

אריאל : מאין יש לך המדליון הזה?

אריאלה : ~~איני יודעת. אני עונדת אותו תמיד~~ זהו מן הבלגן של אמי. אני עונדת אותו תמיד.

אריאל : ~~מותר~~ אפשר לפתוח אותו?

אריאלה : נעול הוא. אין בו מה לפתוח.

אריאל : התרשי לי לנסות?

אריאלה : הנה ארשה לך.

אריאל (נוטל משולחן-ההגשה סכין-נייר): הנה נפתח. (המדליון נפתח והוא מחזיק ציצו פרח מיובש)

אריאל (צורח): ~~אבא אותו וצורח~~ אהובה! אני שולח את ברכתי האחרונה לך ~~להזכרך~~ ולזכור שנשבעתי
מתחת ללבך. ימי ספורים. היו ברוכים לעולם! אריאל. (נופלת לזרועי ~~אריאלה~~) אבי!

~~אריאלה: [illegible]~~

(מסך)

(נוף באורך הרים ואגמים. הנוף דומה לזה שהופיע במונך א'. אריאל ואריאלה בבגדי טיול.)

אריאלה: היינה, אבא?

אריאל : יפה ונפלא. זה את רואה, ~~[illegible]~~ שבעה יום דומה אני יותר צעיר. אני אדם חדש מאז מצאתי
אותך.

אריאלה: גם אני אדם חדש. עד כדי כך, שמחשבותיי [illegible] איננו מעידים עוד את [illegible]
של מרירות ילדה מלבי, חלומות על הגורל אינם מטרידים אותי עוד. אתה חי וקיים
ואינך עוד אגדה, ואני מרגישה עם הגורל.. אך גם אדם חדש מגיע מאיזו כלבה:
[illegible] לנוח קצת.

אריאל : ברצון, חנה.

אריאלה : סגר לי [illegible] חיקך.

אריאל : מוזר. באתי אל האיש הזאת, כדי שאגיד את העולם הגדול, ועכשיו אני ~~[illegible]~~ מעדיף אותך
על כל הרבה בעולם הרבה אלי.

(מסיר אותו ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ מחבקה ומוסר אותו לאריאלה.)

אריאלה : למה ? אני הייתי מילדותי נבואה אחרת. ~~[illegible]~~ יוצרו ותקינו של אבסורד להשיג את תכלית האדם.

אריאל (~~[illegible]~~) (אחרי הפסקה) עד כמה אדם אינו עלול להיפגע לאסון.

אריאלה (לאט): למה עוד [illegible] לא הייתי לאיש כמו חברותי ? כי הלא — [illegible]. (הוא חלומי ומחשבתי) הייתי חולמת של אנשים שלא הכרתי כלל, כאלה שקראתי ושניגנתי. ואותך אני אוהבת לא רק משום שאתה אבי.

אריאל : ואני רואה יותר ויותר ברורות. ללא הכרח הגבול שבדרך חיינו, הייתה גדולה אחת [illegible] הייתי מלוה אותך כמו של אב [illegible]. וגם את היית רוחת לי אך רק בריא.

אריאלה : מה בריא ומה אינו בריא ? כשיש בדרך את הכאב, אל אחת!

אריאל : יש גם [illegible] (מיליונים) [illegible] (רק מעט) [illegible] [illegible]־הנפש.

אריאלה : למי אתה חי בעולם הזה ?

אריאל (קם): למה עניינים ?

אריאלה (מהרהרת [illegible]): [illegible] אינו מתיר לי אלא גבורות אלוהים ואנוש בעד אלוהי התהום, אלו־בראשית ?

אריאל (לאחר הפסקה): נוצרי מוכרחת לשם. (מאזין לצלילים) האהבה.

(מסך)

ג.

(ערב. חדר־גלונטרה במלון, בפינה הפסנתר. אחד [illegible] נראים. [illegible] נשמעים צלילי ג'ז.)

אריאל (מתלבשת־ערב, בכורסא): להכניס אותה בחברת צעירים, לעורר בה חיבת (ערב ותשוקה) מן התענוגות הקלים וליצור את האווירה המתאימה מסביב לה — זה היה מפעל. נספיק של מנצח נסוגותי אל חדרי. לא היתה בי יותר צלם, הייתי מאד עייף. לישון אך אין לי כוח סנוי. כי בתכנית אחת נצחתי, בשניה אני מנוצח. [illegible] ולא עשיתי שום דבר. [illegible] כאילו הייתי [illegible] כורש את יצרי ונודד אותו לעולמות. ואני מרגיש עד היסוד (מכסה פניו בידיו) [illegible] באמת האיומה של ההרפתקאות לבי, על התשובה הנוראה הזאת. [illegible] מפלט [illegible]. במקום [illegible] להיכנס מן [illegible] הזאת [illegible].

אריאל : מכף-רגל ועד ראש! ומנשמה ועד גוף. נשימתך וקולך ודבורך והליכתך וישיבתך ושכיבתך –
הכל אתך, כולך היא. הכל טובה וחנה ונסמה חיים. אלו את היום יותר צעירה מאשר היית לפני
שמונה-עשרה שנים.

אריאלה (כאילו קר עבר בה): אם אמנם לה עוד יותר..

אריאל : גם כעת קשה לי להאמין לשמור על האמונה הבריאה. כבר בשעת שיחתנו הראשונה, עוד לפני
שהכרתי אותך, היה לי חזון וקולך בו.

אריאלה : אמי, עם כל גורלך המאבדי זכית לאהבת עולם.

אריאל (מחבק אותה ברגש): חנה!

אריאלה : האמנת לי כבר בשנים או ביודע?

אריאל (מרפה ממנה):

אריאלה (נושקת לו):

אריאל : מי יודע, אני אהיה פנימה יותר, אמי והכל סתום ואטום. (בקול נמוך) אתגבר בכל ~~כח~~ כוחי ולא אתן
ולא אתמכר לזכרון. אהיה עוד.

אריאלה : אנא, אל נא תענה את לבך! מי עוד כמוך — את סבל העבור ואת סבל הנרדפים
יותר ואת סבלך. [illegible] בזכרונותיך, [illegible]!

אריאל (אמה) אין אני תם, ולו עשיתי כדבריך הנאמנים; כי אז הייתי עוד מעט חלום האמת יותר,
וכן בוודאי גם את.

אריאלה : למה לך כל כך קשה לי להבין אותך?

אריאל : מי יתן ואוכל לחסוך ממך את הצער הזאת, את הבנת סיוטי.

אריאלה : אתה קורא לסיוט שיגעון, נראה, אין כלום נמצא.

אריאל : ילדים עוצמים את עיניהם, כדי לגרש סיוט. ואני איני יכול שלא לראות בעיני.

אריאלה : הנה נאמר באמת ונגיע עד אל הסיוט (אור). ושום דבר אינו מסייע. ~~[illegible]~~

אריאל : את כן נדונה כמו אמך.

אריאלה : ~~[illegible]~~ כדי להציל חיים צריך עצם להיות נגדר.

אריאל : הוא אשר פחדתי. ואני אינו שיהיה לי הכח להציל.

אריאל: אם את רוצה, אני מוכן ללוות אותך.

אריאלה: אל תכריח אותי לחזור אל האולם, הרשה לי להישאר איתך. דין הכוכב כמה שאהבתי. (10)

~~אריאל: [illegible]~~

אריאלה: נגן לי את הקטע האחרון, שנגנת אמש.

אריאל: זה אין כבר להרגיש.

אריאלה: אין דבר. המנגינה שלך דומה היא היין, ~~[illegible]~~ שפעם ירוה ופעם יצמיא.
~~[illegible]~~ הקטע הזה הוא אתה. נגן לי אותו!

אריאל: יהי כן. ~~(ניגש לפסנתר ומנגן.) באמצע הנגינה קמה אריאלה, ומתחילה מצניחה מעליה את שלמה ורוקדת.)~~

~~אריאל~~

אריאלה: במה אודה לך?

אריאל: בהבנה. ~~[illegible]~~ בזה שתביני, כי אני רוצה להבטיח לך חיים טובים, בריאים,
בלי סכסוכים וסיבוכים, חיים ~~של הרמוניה~~ הרמוניים.

אריאלה: אני מבינה אותך, אבא.

אריאל (ניגש אל הפסנתר ומנגן, אריאלה קמה, מצניחה מעליה את שלמה ורוקדת.
באמצע הנגינה הוא נושא עיניו, נדהם, קם, נגש אליה. בקול נאנק): אריאלה!

אריאלה: (בקול נואש) בקשה אחת לי אליך: הבא לי עכשיו חנה.

אריאל ~~(בקול חנוק)~~: אריאלה!

(מסך.)

(של יגון הציירות נעזרת ע"י ההילוך, והמבט)

והשדאב, נעשית גלמוד במוזן חדש. כאילו נפסקה או נקפאה, המוזה שלפה איש שמא
כמוני... לאמתו של דבר, אהבת את רגע מה היא — שהורה שיודע או תלמיד שאהבה
חטא נגד הטבע? היא המינה אותי על כך, שאין ללמוד לקח כלה מן הטבע, שאין בו מוסר.
גרם האנושות מגנה כמה וכמה מדברי הטבע. היכר למצוא את האסור הגבוה ואת נחותו,
על הנטיה האגונה עלולה להוביל לניוון, וזה מוביל על הבמה. אך יחידי סגולה [illegible] בכה ושיני
השמאל, ואולי הין אף מאוהדים ומאושרות. אבל היא בשום פנים לא תוכל [illegible] לדבר, להגות את אלתה הגלויה
[illegible], ואני הייתי אולי מאוד יותר מדי אצבע תחת ה[illegible] [illegible] להבין, הבוש.
האם מן היגוני החברה אני נרתע עד כדי כך? אך איך [illegible] ליסודות חנוני? ואיך
אכניס אותה בסכסוך תהומי כזה — עם המוסר החברתי, עם דיני הדת, עם לבושה
נעוריה? ובעיקר לגנות אותה, אחריה את חייה, חלילה? אלא אחר, אני מאמין לה בכלי
של מלה, קל מגע, כל נגיעה, כל לשון, ואף שאהבתה היא [illegible], והיא
רוצה מה שאני איני רוצה? היא הקצה מה שאני מוצא כל מאבי. בעיניה אני המתנגד, החוץ — לו
יצרה, מה חלש אני [illegible] נדמה לי, ועם כל אלה שהגעתי אחרית ה[illegible] [illegible], אלה של הספינן
המרוק, הסוער, של [illegible] אהבה למולה, [illegible] מעל ראשי. אנה, רבנה,
הכנפים הכהות, הכנפים השחורות, [illegible] את ראש הורה [illegible]. איך לצור נלכתי [illegible]
אפילו (שותק).

אריאלה (בהלגשת ערב): סלח לי, אבא, שאני כבר חוזרת.

אוריאל: את כבר רוצה לנוח?

אריאלה: לא (יושבת).

אוריאל: אנה, יורדי אל אולם הרקודים, הם ישמחו בשתתפותך, היי נבונה, אריאלה.

אריאלה (בקול נמוך): [illegible], שתשמח ותגיד לי שוב חנה.

אוריאל: ואני מרגיש, לא אשמח עוד. אריאלה, עזרי לי לא לטעות! אני רוצה בצדק.

אריאלה: גם אני רוצה באמת, אבל אבא כבוד, באשר לפיליבי, [illegible] המוחלט!

אוריאל: שאתה בקול, יורדי אל אולם הרקודים, הצעירים האלה נחמדים.

אריאלה: נכון. לכן [illegible] [illegible] עליך.

השמות

5

אריאל : בתי, אני רוצה להיות לך אב, אב נאמן, ~~ובונה~~ לצאוג לך, להדריך אותך, לשמור עליך, לפי המנהגים המקודשים מימות עולם.

אריאלה : חשבתי, שאתה פטור ממצוות קדומות.

אריאל : איש אינו פטור מקדשים משותפים לכל האנושות.

אריאלה : הרגש התופס את הלב כולו, האם אין הוא קדוש יותר?

אריאל : אנחנו חיים בין הבריות. ~~אלינו חלים~~ אותנו מחייבים החוקים, שעליהם נבנית החברה.

אריאלה : הצריכה אני להסביר לך, מה יחסיים החוקים האלה, החולפים משתנים לעינינו?

אריאל : בכל זאת, כל זמן שעקרונות-יסוד קיימים והכל מתנהג בהם, יכוף להם הפרט.

אריאלה : אני מוכנה להקריב לכל הכל, רק את לבי לא.

אריאל : בתי, התגברתי על חולשתי הפרטית ואני יכול לעזור גם לך להתגבר.

אריאלה : אינני רוצה להתגבר. אני רוצה להיות מאושרת ולתת לך הרבה אושר, פיצוי ~~אריאל~~ על חיים של יסורים, של בדידות.

אריאל : אין אני עוד בודד, מאז מצאתי את בתי. ~~[illegible]~~

אריאלה (בכעס): את חנה מצאת מחדש, ואתה מסכים לקבל רק את אריאלה.

אריאל : אני רוצה להיות אביך בטהרה.

אריאלה (מסבה ראשה ובוכה): לא ידעתי, אני טמאה.

אריאל (נגש ומלטף שערה): הלא בעינינו אין מקום לאי-הבנה. בתי האהובה,

10

~~אבא~~ אריאל: מה עשית שם?

אריאלה : מצאתי לי פנה מתוקה.

אריאל : ומה עשית בה?

אריאלה : כתבתי שיר.

אריאל : ממתי את כותבת שירים?

אריאלה : מהערב.

אריאל : מותר לקרוא אותו?

אריאלה : כן. אבל מרב מחיקות לא תפענח את כתבי. ./

השלמות

אריאל : ~~קראי אותו!~~

אריאלה (אחרי קטע היסוס): טוב, שמע (יושבת למרגלותיו).

אך בדמי.
מתוך אהבתך נשבעתי.
לא ראיתיך,
לא חבקתיך,
קולך שמע לא שמעתי,
רחקתי, מרורי, טבעתי
בים של דם,
ולי מאום
מתוך דמי קרא קראת.
אליך כל טפה זורמת,
אך בדמי.
לך דמי
וגלי הויות בלי חולמות.

~~אריאל~~

אריאל (אחרי שתיקה): ברצון הייתי מעריך את שירת חיי, ~~[illegible]~~ לו יכולתי להחזיר לך את השלוה שלקחתי ממך.

אריאלה : לא לקחת ממני כלום, רק עוררת אותי מחיי תנומה, נתת לחיי תכן נשיר, ~~[illegible]~~ חולמת בי חזון עצום. ועתה אתה רוצה לכבות את השלהבת?

אריאל : אני מוכן לשפוך דמי, כדי לכבות אותה.

אריאלה : אנא, גרש מחשבות כאלה.

אריאל : נכבה את האש האוכלת.

אריאלה : רק בדמי אוכל לכבות אותה.

אריאל : דתי, אני מתחנן לפניך, אל תדברי ככה, הרגעי! הוי, מה ירגיע אותך? ~~[illegible]~~

תפקידים:
אריאל [illegible]
אריאלה [illegible]
+17
1952
[illegible] 1953

אריאל קליין, פולני, בן 50, מורה לגרמנית ~~[illegible]~~ מגרש החלוצים של אריאלה ריינר, יתומה בת 17, [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ כשהוא פותח את הדלת ואריאלה מופיעה בפתח, הופכים זכרונות אלה לתמונה חיה. החדר מחשיך וחדר סמוך נראה ונשמע

מחלה [illegible] של [illegible] [illegible] פורח. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] את [illegible], וכאן [illegible] לא נמחון אלא [illegible] לצאת, שם נמחון." [המחלה נעלם בחשך ואור חוזר בחדר הקודם. [illegible] אל [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] אריאל את אריאלה [illegible] [illegible] אלמן [illegible]. "את יודעת של [illegible]?" (כמעט) "אינני יודעת כלום." "אני נולדת ~~[illegible]~~ [illegible] בשנת 1935. כשהייתי [illegible] [illegible] ונפלי, [illegible] 1939, [illegible] אותי [illegible] (בשנים) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] לא [illegible], אבל אמי [illegible] אותו ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ומאז לא ראיתי אותה. כשנלגי [illegible] [illegible] את [illegible].

~~[illegible]~~ [illegible] אריאל [illegible] בשיחה [illegible] [illegible] [illegible] חיה. החדר [illegible]. בחדר הסמוך מופיע ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]

(אינו נראה) מחלה [illegible]. אריאל [illegible] של ~~[illegible]~~. [illegible] [illegible] [illegible] אני אריאל, רופא, [illegible] [illegible]. [illegible] אינני מוכן לנסות [illegible], אבל הוא מוכן להעביר [illegible] אל [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] נשים. אריאל [illegible] לה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. לפנות [illegible] חוזר [illegible] ופותחו את הדלת [illegible]. [illegible] הוא [illegible] [illegible] להרוג.

[illegible] השיחה עם אריאלה [illegible] [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] אותה [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. הוא [illegible] [illegible] [illegible]. אך [illegible]. הוא יהיה [illegible] [illegible], [illegible] לה [illegible] חנוך, [illegible] לה את העולם [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]. הוא [illegible] [illegible] [illegible] להביא את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

כשהוא [illegible] והיא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אליה. ~~[illegible]~~ [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] מה [illegible]? ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] את [illegible].